

Egy kis csokor ibolya

Felhők úsznak az égen, tavaszi viharfelhők, nem sok jót ígér sötét tekintetük. A szél, mint megvadult állat szaggatja a fákat, a házak tetejét, megint belekap a felhőkbe és kavarja jobbra, balra, míg rongyosra nem tépi valamennyit. A nap is előbukkan kis időre, próbál meleget adni, de a durva szél elébe kotor egy darab fekete felhőt. Mintha játszana, vagy ijesztgetné az embereket, azok gyorsan kabátba bújnak, majd a felhő tovább rántja, és újra süt a nap.

A szél is elbújik valahol a völgyek zugába, lesi, hogy letegyék a kabátot, hogy fagyos hideg leheletével újra végig söpörjön a hátukon. Még kacag is pajzán jó kedvében, hujjogat, mint lakodalmi sereg, aztán tovább rohan, ki tudja, hova?

A szélnek hol van az otthona?

Honnét jön - hova tér vissza?

Biztos van célja, munkája, ha más nem, megtisztítja a levegőt, letöri az elszáradt gallyakat, összekotorja vagy széthordja a téli elszáradt avart. Cél nélkül nem rohangál, valami elszánt akarat hajtja, vagy vak dühe nem hagyja nyugodni. Mindenkinek meg akarja mutatni, hogy ő az úr.

Behúzzuk a nyakunkat, mintha félnénk tőle, pedig csak kellemetlen a hideg csókja. Borzong a bőrünk, megrázkódunk, a szobába futunk, jól esik védő melege.

Mennyire más a nyár, a nagy melegtől, ha izzad a bőrünk, az árnyas fák alá bújunk, mennyire kedves tud lenni ilyenkor a szél. Ha végig simogat az izzadt hátunkon, ha friss csókod ad a homlokunkra, felsóhajtunk, de jó.

Nyílnak a tavaszi virágok, a fű zölden pompázik, lepkék röpködnek, a méhek is kimerészkedtek, virágról-virágra szállnak, legyek a falra lapulva melegszenek. A fiatalok szemében szerelem ragyog, az öregek melengetik reumás csontjaikat. Tavasz új életet, a természet új ruhákat ölt, új illatokat kavar a tavaszi szél.

Öregember ballag az utcán, nyakában tarisznya féle - a szőlőből jöhet. Ősz haját lebegteti a tavasz lehelete, lassan lép, ezt diktálja öreg kora, a munka is fárasztó már, a lépés is nehéz.

Az este kezdi bontogatni szürke árnyát, a nap lebukóban a dombok mögött, estefelé a levegő is hűlni kezd. Köszönnek, intenek ismerősök, szólnak, hol járt bátyám, mi volt a munka?

De szép virágot visz - szól egy fiatalasszony - kinek lesz ez a csokor? Megáll, kicsit szusszanni kell - kinek vinném aranyom - majd a mosolytól ráncok szaladnak az arcán - a volt menyasszonyomnak? Ennyi év után sem feledkezik meg róla, virággal kedveskedik, de jó, de szép.

Nézd kislányom, aki szereti a szépet, aki szereti a virágot, az szereti a párját, ha megöregedett is. Gondolom, a Józsi téged is meglep egy-egy csokor virággal? Az még csak nem is gondolja, az nem csak a virágot, de azt is elfelejti, hogy mit evett délben. Na, Isten veled, megyek, mert azt hiszi Sári nénéd, hogy elvesztem.

Elindul - a fiatalasszony nagyon furcsán néz utána, értetlenül vagy irigykedve, gondolatai ki tudja, hol járnak?

Ő még nem kapott virágot, de szeretné - de Jóskának eszébe sem jut. Szomorú lesz a szeme, könnytől csillogó, ennyi öröm, ennyi figyelmesség, de jól esne neki. Amint ballag befelé, letép egy jácintot, az orrához emeli, beleszagol, sóhajt - Istenem, csak ennyi kellene, hogy boldog legyek.

Az öreg ballag, lassan hazaér, a kiskapu nyikorogva jelzi jöttét, a kutya is vakkant fark csóváló barátsággal.

A mama kíváncsian néz ki az ajtón, hangjában aggódás - na végre, csakhogy hazataláltál. Haza bizony - hozzád én mindig haza találok, minden utam hozzád vezet, te vagy nekem az otthon, a társam, a mindenem. Hoztam neked egy csokor virágot, egy csokor tavaszt, ibolya illatot szeretettel, fogadd szeretettel te is. A virágcsokor mellé egy csókot is ad, szemükben bent csillog egy régi tavasz szerelme, könnyes boldogsággal ölelik egymást. Már hatvan éve volt az a tavasz, azóta sok ősz, sok tavasz elmúlt, az a régi fogadalom nem múlt el ma sem.

Jöttek küzdelmes évek, örömök, bánatok, de az összetartozás láncszemei nem koptak, nem pattantak el.

Ez a kis ibolya csokor mennyi-mennyi emléket felkavart, szólni sem tudtak, az öreg szívek boldogsága csendben maradt - hallgatott - a könnyes szemek egymásra nézése mesélt- mesélt-mesélt el mindent.